

Рис. Антиексудативна активність емульсії анальбену в порівнянні з гелем диклофенаку натрію

лікарської форми, що відкриває можливість більш широкого його застосування, в тому числі і для одержання місцевого протизапального та анальгетичного ефекту. Мета даного дослідження — вивчення фармакологічної ефективності нової лікарської форми анальбену — 1% емульсії на моделі ад'ювантного артриту у щурів.

Матеріали та методи. Для проведення експерименту було сформовано три групи тварин, по вісім щурів в кожній. Ад'ювантний артрит моделювали субплантарним введенням повного ад'юванта Фрейнда, який містить в 1 мл 4,6 мг мікробних тіл [2]. Ад'ювант готували в асептичних умовах. Дослідження проводили на протязі 22 днів. Тваринам першої (контрольної) групи хвору лапу змазували емульсією анальбену. У щурів другої та третьої групи в лапу втирали 1% емульсію анальбену та препарат порівняння гель диклофенаку натрію (виробництво ФФ "Здоров'я") відповідно. Протизапальну дію препаратів оцінювали за здатністю зменшувати набряк лапи у піддослідних тварин у порівнянні з контрольними, нормалізувати швидкість зсідання еритроцитів (ШЗЕ) та загальну кількість лейкоцитів.

Результати та їх обговорення. Після субплантарного введення ад'юванта Фрейнда у всіх тварин спостерігали місцеву запальну реакцію: гіперемію

та набряк ураженої кінцівки. Максимальний набряк розвивався на 4-5 день дослідю. В групі контрольних тварин об'єм лапи до цього часу збільшувався в 2 рази в порівнянні з вихідними даними. На 8-9 день після введення ад'юванта Фрейнда у більшості тварин контрольної групи спостерігали зменшення симптомів гострого запалення. Через 14-15 днів у деяких тварин контрольної групи з'являлися прикмети генералізованого артриту, які проявлялись в ураженні парної лапи та хвоста, а також повторним посиленням явищ ексудації (рис.).

Розвиток патології характеризувався лейкоцитозом, підвищенням ШЗЕ, та рівню загального білку, що є непрямим підтвердженням наростаючої кількості імунних комплексів.

У групах тварин, яким в лапи втирали вивчаємі препарати відмічали зменшення набряку починаючи вже з першої доби. На протязі всього експерименту антиексудативна активність емульсії анальбену та гелю диклофенаку натрію була помірною і складала в середньому 19-31%. Обидва препарати запобігали розвитку генералізованого артриту: набряку парної кінцівки та хвоста. Під впливом препаратів в рівній мірі відбувалась нормалізація клінічних проявів РА: зниження, в порівнянні з контрольною патологією, ШЗЕ, виразності лейкоцитозу та рівню загального білку. Отже, вивчаємі препарати проявили ефективність при РА у щурів, що виразилось зменшенням ексудативних та проліферативних процесів та клінічних проявів захворювання. Емульсія анальбену, на відміну від гелю диклофенаку натрію, проявила більшу антиексудативну активність в другій половині дослідю, що виразилось вірогідними відхиленнями з 15-ої по 21 добу.

ВИСНОВКИ

Виражена ефективність 1% емульсії анальбену на моделі ад'ювантного артриту у щурів, що дещо перевершує активність гелю диклофенаку, дозволяє рекомендувати її для подальшого вивчення та впровадження у виробництво.

ЛІТЕРАТУРА

1. Дроговоз С.М., Богуцкая Е.Е., Яковлева Л.В., Зупанец І.А. // Фарм. журн. — 1987. — №6. — С. 19-21.
2. Саратиков А.С., Венгеровский А.И., Прищеп Т.П. Адьювантная болезнь. — Томск: Изд-во Том. ун-та, 1993. — 103 с.
3. Яковлева Л.В., Невзоров В.П., Карпенко О.Я., Шаповал О.М. // Вісник фармації. — 1995. — №3-4. — С. 81-85.